

Sygn. akt IV KK 144/22

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

na posiedzeniu w trybie art. 535§3 k.p.k.

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2022r.

sprawy **B. O.**

skazanego za czyny z art. 158§1 k.k. w zw. z art. 57a§1 k.k. w zw. z art. 91§1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 22 października 2021r., sygn. akt VII Ka

[...], zmieniającego w części wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 4 marca 2021r.,

sygn. akt II K [...],

p o s t a n o w i ł:

1. oddalić kasację uznając ją za oczywiście bezzasadną,
2. zwolnić skazanego od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego, obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Kasacja wniesiona w imieniu skazanego jest bezzasadna i to w stopniu oczywistym.

Na wstępie omawiania pierwszego z zarzutów kasacji należy zauważyć, że jednoczesne wskazanie w nim naruszenia art. 433§2 k.p.k. i art. 440 k.p.k. nie jest prawidłowe. Nie sposób bowiem zarzucić uchybienia w postaci naruszenia granic rozpoznania zwyczajnego środka odwoławczego przy jednoczesnym zarzucie braku zauważania określonych nieprawidłowości z urzędu – a więc niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów.

Dalsza jego lektura prowadzi do wniosku, że obrona w istocie kieruje swoje zastrzeżenia do ustalonego stanu faktycznego, co, w świetle treści art. 523§1 k.p.k., jest niedopuszczalne w postępowaniu kasacyjnym.

W uzasadnieniu kasacji obrońca nie uzasadnił, na czym miałyby polegać naruszenie przez Sąd Odwoławczy art. 433§1 i 2 k.p.k. Odnośnie zaś uchybienia art. 440 k.p.k. w treści zarzutu autor kasacji podniósł, że orzeczenie Sądu I instancji było „rażąco niesprawiedliwe, bowiem zostało wydane w oparciu o stan faktyczny ustalony w szczególności na podstawie zeznań P. S., M. S., D. L., D.W., D.G., N. P., a w aktach sprawy brak jest bezpośrednich dowodów potwierdzających sprawstwo skazanego”. Niemniej jednak w uzasadnieniu nadzwyczajnego środka odwoławczego jego autor podjął polemikę z dokonaną przez Sąd Rejonowy oceną materiału dowodowego, która stanowiła podstawę zarzutów apelacji i siłą rzeczy była przedmiotem rozważań Sądu Odwoławczego w ramach rozpoznawania wywiedzionego środka odwoławczego.

Tej przestrzeni dotyczył drugi z postawionych zarzutów kasacji. Wskazano w nim na obrazę przez Sąd Odwoławczy art. 433§2 k.p.k. w zw. z art. 457§3 k.p.k. polegającą na „braku wyczerpującego rozważenia i odniesienia się przez Sąd do wszystkich zawartych w apelacji zarzutów i wniosków, analizowanych przez pryzmat całości sprawy i treści złożonej apelacji, co doprowadziło do wydania wyroku bez należytej analizy tych zarzutów oraz stanu faktycznego sprawy, czego również pośrednią konsekwencją było orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary”. W uzasadnieniu kasacji nie wskazano jednak konkretnych uchybień Sądu Okręgowego, jakich miałyby się dopuścić w toku kontroli instancyjnej, a skupiono się na alternatywnej, korzystnej dla skazanego, ocenie poszczególnych depozycji świadków, która doprowadziła skarżącego do konkluzji, że „poza sferą rozważań tego Sądu pozostały zarzuty wskazywane przez skarżącego w apelacji, z którymi związane były konsekwencje znaczące z punktu widzenia końcowego rozstrzygnięcia, czego również pośrednią konsekwencją było orzeczenie rażąco niewspółmiernej kary”.

Tak sformułowana argumentacja uniemożliwia dostrzeżenie istoty zarzutu kasacyjnego. Analiza uzasadnienia Sądu II instancji prowadzi natomiast do wniosku, że nie tylko poddał on pod rozważania każdy z zarzutów apelacji,

odnosząc się do jego meritum, ale też, że uczynił to w sposób skrupulatny i wyczerpujący. Rozumowanie Sądu pozbawione jest też błędów logicznych. Jego argumentację, w przeciwieństwie do wywodów autorów środków odwoławczych złożonych w niniejszej sprawie, charakteryzuje pełne oparcie w pełnej treści poszczególnych dowodów, wzajemnie ze sobą powiązanych i skonfrontowanych.

W związku z powyższym należy uznać, że skarżący nie wykazał, by Sąd Odwoławczy dopuścił się jakiegokolwiek uchybienia proceduralnego, tym bardziej o rażącym charakterze, które mogło mieć istotny wpływ na treść orzeczenia.

Powyższe skutkowało uznaniem kasacji za bezzasadną w stopniu oczywistym.

Skazanego, uwzględniając jego sytuację materialną, zwolniono od ponoszenia kosztów sądowych postępowania kasacyjnego.

a.s.